

GENERALITAT DE CATALUNYA

INSTRUCCIONS

per a regular els aprofitaments dels boscos de propietat particular i llur policia

BARCELONA

1934

Arxiu General de la Diputació de Barcelona. Biblioteca

INSTRUCCIONS PER A REGULAR ELS
APROFITAMENTS DELS BOSCOS DE PRO-
PIETAT PARTICULAR I LLUR POLÍCIA

INSTRUCCIONS PER A REGULAR LES
APROFITAMENTS DELS BOSCS DE PRO-
PIETAT PARTICULAR I LLUR POLICIA

GENERALITAT DE CATALUNYA

INSTRUCCIONS

per a regular els aprofitaments dels boscos de propietat particular i llur policia

BARCELONA

1934

R. 7.832

GENERALITAT DE CATALUNYA

INSTRUCCIONS

per a regular els apor-
ta-
ments dels boscos de propie-
tat particular i lur policia

6. 2885

BARCELONA

Impremta de la Casa de Caritat : Barcelona

CAPÍTOL I

Definicions i disposicions de caràcter general

Art. 1.er Cal entendre per *tallada*, als efectes d'aquestes Instruccions, l'aprofitament d'un arbre o d'una massa que hagi arribat al límit del seu desenvolupament o que hagi assolit la seva valor màxima, d'acord amb les característiques del mercat d'una comarca; i, per *torn*, l'espai de temps transcorregut des de l'origen fins al moment del seu aprofitament.

Art. 2.ª Cal entendre per *aclarida* tota operació que tingui per objecte d'eliminar un cert nombre d'arbres d'una parcel·la, per a posar a plena llum els que queden i afavorir-ne el desenvolupament,

qualsevol que sigui el diàmetre i l'edat dels arbres aprofitats.

Art. 3.º Cal entendre per *neteja* l'arrabassament de les llenyes baixes i terres que constitueixen la malesa, i la tallada dels brots inútils o defectuosos d'una soca de bosc baix.

Art. 4.º Els preceptes d'aquestes Instruccions s'estenen a tots els boscos i terrenys forestals no catalogats d'Utilitat pública, tant si pertanyen a Ajuntaments i Corporacions com si són de propietat particular. No podrà ésser portat a terme cap aprofitament, en els terrenys esmentats, sense que hom estigui en possessió del permís corresponent, el qual serà lliurat pel Servei Forestal de la Generalitat, d'acord amb les normes establertes per a cada cas. Contra les resolucions del Servei Forestal queda establerta com a única apel·lació la que sigui presentada davant del Conseller d'Economia i Agricultura de la Generalitat.

Art. 5.e L'obligació d'acudir a l'Administració en demanda d'un permís qualsevol, correspon a aquell a qui pertany la finca en propietat, possessió o aprofitament. Quan el predi sigui mantingut proindivís entre diversos propietaris, la sol·licitud haurà d'ésser signada per tots ells conjuntament. Si es tracta d'incapacitats o de menors, l'obligació correspon a llurs respectius usufructuaris o tutors.

Art. 6.e Correspon al Servei Forestal de la Generalitat de Catalunya d'exigir responsabilitats i d'imposar sancions de caràcter administratiu per l'incompliment de les presents Instruccions; els interessats poden recórrer contra els acords de l'esmentat Servei en la forma assenyalada en l'art. 4.^e

Art. 7.e Davant de l'Administració, el responsable de la infracció de qualsevol dels preceptes que queden establerts, és aquell al qual pertany en propietat, pos-

sessió o aprofitament la finca on ha estat comès l'abús. Si els productes han estat venuts en peu o les operacions es deriven de l'aplicació d'un contracte de parceria o d'arrendament, en vigor, la responsabilitat serà exigida al comprador, a l'arrendatari o al parcer, quan quedi demostrat que el propietari és aliè a l'execució de l'abús. Si aquest extrem no pot ésser comprovat, l'Administració procedirà contra el propietari.

Art. 8.e Quan la infracció sigui provinent de persones alienes al propietari, al conreador o al comprador, el responsable davant de l'Administració continuarà essent el propietari, però n'hi haurà prou que aquest presenti un certificat, en el qual quedi demostrat que ha estat incoada al Jutjat la corresponent denúncia, perquè quedi en suspens el procediment administratiu començat. Els tribunals donaran compte al Servei Forestal del resultat de les diligències, per si cal exigir

als culpables les sancions de caràcter administratiu que escaiguin.

Art. 9.º No obstant el que preceptua l'art. 4.^t, podran ésser efectuades lliurement, sense que calgui donar-ne compte al Servei Forestal, les operacions següents:

a) La tallada dels arbres indispensables al propietari o al conreador per a la construcció i la conservació de llurs estatges, sempre que siguin ells que en facin ús, i els aprofitaments d'idèntica naturalesa que tinguin caràcter comunal o veïnal.

b) L'extracció dels fruits i d'altres productes secundaris sempre que sigui feta d'acord amb el bon ús i costum de la localitat.

c) La lleva del suro, sempre que sigui feta d'acord amb el que preceptua l'article 29.

d) Els aprofitaments de feixines i les esporgades dels pins i d'altres espècies

forestals, sempre que llur execució sigui necessària, i quedi prou copa per al normal desenvolupament dels arbres.

e) Les neteges tal com han estat definides en l'art. 3.º

f) Els aprofitaments de pastures a les zones que el Servei Forestal no hagi vedat, d'acord amb el que estableix l'art. 36.

Art. 10. Podran ésser efectuades lliurement, donant-ne compte, però, a l'Administració, les operacions realitzades, d'acord amb un Projecte d'Ordenació existent o amb un Pla d'Aprofitaments, signats per un tècnic del Ram forestal, sempre que aquests hagin estat prèviament revalidats pel Servei Forestal.

CAPÍTOL II

Tallades i aclarides

Art. 11. Queden prohibides les tallades arreu en els boscos i en els terrenys poblats, totalment o en part, de pins, d'a-

vets o d'altres espècies forestals que no tenen la facultat de rebrotar de soca o d'arrel i que són necessàriament aprofitades en *bosc fustable*, i les de totes aquelles altres espècies que, tot i tenint l'esmentada propietat de rebrotar, aquesta no pot ésser utilitzada per a la normal reproducció de l'arbrat.

Art. 12. Cal entendre per tallada arreu, als efectes de la sanció que estableix l'art. 65, la que sigui feta tallant en una superfície contínua, igual o superior a 25 àrees, tots els arbres, de manera que quedi el terreny completament desproveït de vegetació.

Art. 13. Els aprofitaments, en qualsevol dels casos assenyalats en l'art. 11, seran efectuats sempre per *tria*, i la intensitat d'aquesta no podrà passar mai del coeficient fixat pel Servei Forestal de la Generalitat en atorgar el permís.

Art. 14. Serà adoptat, com a norma general per a fixar el tant per cent que

ha de regular una tria de bosc fustable, el criteri d'ordenar l'aprofitament de les masses, mantenint en aquestes, tant com sigui possible, una espessor convenient, amb la renovació natural i contínua de les existències aprofitades. A l'objecte susdit, queda establert com a coeficient normal o tant d'intensitat d'una tallada o d'una aclarida, per un període determinat, el que resulti de la fórmula $c = \frac{P}{T}$, de la qual P és el nombre d'anys del període i T el torn normal de l'espècie a la comarca que s'escaigui. Per a calcular la quantia d'un aprofitament, el coeficient normal serà solament aplicat *als peus de circumferència no inferior a 5 cm. a 1'30 m. del sòl.*

Art. 15. La fórmula del coeficient normal serà utilitzada, segons els casos, per a deduir el tant d'intensitat que correspon a una operació projectada en un període determinat, o per a esbrinar el

termini d'intermitència que cal assignar a un aprofitament, el coeficient del qual ha estat fixat prèviament, sense que el numerador P de l'esmentada fórmula, ja sigui dada o solució del problema, pugui excedir dels deu anys per als boscos poblats de pins, avets, faigs, roures, alzines, castanyers, nogueres, oms, tillers i bedolls, i de cinc anys per als poblats de les restants espècies, amb les soles excepcions assenyalades en l'art. 18.

Art. 16. Quan es tracti de masses heterogènies i de terrenys poblats de diferents espècies, serà aplicat el coeficient normal, definit en l'art. 14, a cadascuna per separat, com si els peus de cada varietat fossin agrupats formant rodals homogenis en tota la parcel·la a tallar.

Art. 17. El Servei Forestal de la Generalitat podrà imposar coeficients inferiors al que ha estat definit com a normal, en els terrenys deficientment po-

blats, per tal que les operacions siguin realitzades amb tendència a restaurar l'espessor de les masses i, àdhuc, en els casos de notòria conveniència, podrà suspendre temporalment tota mena d'aprofitaments, fins que els propietaris dels predis procedixin a obtenir l'esmentada restauració, mitjançant llur repoblació artificial.

Art. 18. Podran ésser concedits aprofitaments, la quantia dels quals excedeixi de la definida normal, en qualsevol dels casos següents:

a) Quan quedi demostrada la conveniència d'aclarir intensament una massa, a causa de mantenir-s'hi un estat d'espessor perjudicial o simplement excessiu.

b) Quan hom pretengui transformar un bosc fustable en bosc mixt, mitjançant la tallada d'aquells arbres que encara puguin donar brots vigorosos de soca o d'arrel.

c) Quan hom vulgui portar a terme

un canvi ràpid, però gradual, d'espècie, basat en el rendiment escàs de l'existent.

d) Quan, per trobar-se els predis situats a llarga distància de les vies generals de transport, la treta de productes resulti molt cara en relació a la importància dels aprofitaments.

En els dos darrers casos, el Servei Forestal prolongarà el període d'intermitència, per a un nou aprofitament, més enllà dels límits assenyalats en l'art. 15, però sempre dins del compliment estricte de la fórmula del coeficient normal.

Art. 19. No obstant el que preceptua l'art. 11, el Servei Forestal podrà autoritzar una tallada arreu quan hi concorri alguna de les circumstàncies següents:

a) Si els boscos estan atacats de malalties parasitàries que es propaguin amb facilitat o que comportin necessàriament la mort de l'arbrat; fins i tot, en casos urgents, els propietaris poden ésser obli-

gats a efectuar la tallada i l'arrabassament de les soques malaltes.

b) Si els boscos estan atacats de malalties, encara que aquestes no ocasionin necessàriament la destrucció de l'arbrat, sempre que quedi assegurada la repoblació natural de les masses o que els propietaris es comprometin a realitzar-la artificialment.

c) Si hom jutja de palesa conveniència la substitució del cultiu forestal per l'agrícola, sempre que la transformació pugui ésser feta amb caràcter permanent. En aquest cas serà requisit indispensable, per a autoritzar la tallada, l'informe favorable del Servei tècnic corresponent.

d) Quan hom pretengui la transformació d'una castanyareda que sigui aprofitada per a fruit en «baga» i en les conversions del bosc fustable en bosc baix, sempre que quedi prèviament comprovada la facultat que tenen les soques o les arrels de donar brots vigorosos i abundants.

e) En les plantacions lineals d'arbres de ribera, que són aprofitades totalment, per a procedir de seguida a llur replantació; en les plantacions de pi pinyoner que són tallades arreu per a dedicar, temporalment, les terres a cultiu de secà o de vinya i en general en tots els terrenys planers o de pendent suau, poblats *artificialment*, a condició que llurs propietaris es comprometin a emprendre, un cop efectuada la tallada, qualsevol altre cultiu, agrícola o forestal.

f) Quan la pretensió de portar a terme una tallada arreu sigui fonamentada en la conveniència d'aconseguir un canvi complet d'espècie o per una altra causa justificada, sempre que els propietaris interessats donin garanties suficients al Servei Forestal que les parcelles afectades per la tallada quedaran immediatament repoblades.

Art. 20. Quan els propietaris de les finques pretenguin d'acollir-se a algun

dels casos d'excepció que esmenten els apartats *b*), *c*), *e*) i *f*) de l'article anterior, trametran a la Generalitat de Catalunya, junt amb la sollicitud de tallada, una relació completa i detallada dels arbres de cada classe diamètrica que han d'ésser aprofitats i de llurs diàmetres o circumferències mesurats a 1'30 m. del sòl; el Servei Forestal no podrà donar curs a cap expedient sense el previ compliment d'aquesta formalitat.

Art. 21. Cal entendre per *bosc baix*, als efectes d'aquestes Instruccions, tot terreny poblat, totalment o en part, d'espècies forestals que, en ésser aprofitades, es reproduïxin espontàniament per brots de soca o d'arrel; queden incloses en aquesta categoria les formes següents:

- a) Els terrenys poblats d'alzines i roures que són dedicats al carboneig a torns diferents segons les comarques.
- b) Les alzinedes destinades a carreteria o a altres utilitzacions.

c) Els terrenys poblats de suros que radiquen fora de les zones declarades su-reres.

d) Les bagues de castanyers.

e) Els terrenys poblats de freixés, verns, salzes, plàtans, eucaliptus i les altres espècies que posseeixen en alt grau la facultat consignada en el paràgraf primer.

Queda interdit d'arrabassar les soques dels boscos baixos, qualsevol que sigui llur forma, amb les soles excepcions assenyalades a l'art. 24.

Art. 22. Sempre que hom tingui en compte la interdicció esmentada, seran autoritzats els aprofitaments de fustes i llenyes de bosc baix, els quals quedaran solament subjectes a les restriccions que imposa el bon ús i costum de la comarca respectiva.

Art. 23. El Servei Forestal de la Generalitat de Catalunya podrà, això no obstant, introduir modificacions al criteri

que, com a norma general, queda establert en l'article anterior, en el sentit de reglamentar les operacions subjectant-les a condicions determinades, a l'objecte d'evitar els perjudicis que podrien derivar-se d'aprofitaments excessius en pugna amb la funció social que el bosc exerceix.

Art. 24. Podrà ésser autoritzat l'arrabassament total o parcial de les soques d'un bosc baix en qualsevol dels casos esmentats en l'apartat c) de l'art. 18 i en els apartats a), b), c) i f) de l'art. 19, sempre que hom doni compliment als tràmits i requisits formulats en els dits articles.

Art. 25. En els terrenys on les soques de bosc baix estan barrejades amb peus fustables i que constitueixen els anomenats *boscos mixtos*, seran autoritzats els aprofitaments d'acord amb el que per a cada modalitat preceptuen els articles corresponents.

CAPÍTOL III

Zones sureres

Art. 26. A les zones declarades sureres serà seguit un règim especial de protecció a l'alzina surera, d'acord amb el que preceptuen els articles següents:

Art. 27. Queda prohibit l'arrabassament de les alzines sureres i la tallada dels dits arbres que no sigui motivada per un envelliment palès, caracteritzat per una disminució en la quantitat o qualitat de llur producció surera, o per la necessitat d'aclarir l'arbrat a l'objecte d'afavorir el desenvolupament de les unitats que han de restar en peu.

Art. 28. Sempre que es tracti d'aclarides d'arbrat pertanyent a classes diamètriques superiors a 25 cm., llur intensitat no podrà excedir del 10 per 100

dels arbres que, en la parcel·la a tallar, tinguin més de 25 cm. de diàmetre a 1'30 m. del sòl; servirà de base, per al càlcul, el nombre dels existents que reuneixin l'esmentada condició, en una extensió igual o superior a 1 Ha. Si la parcel·la és inferior a 1 Ha. seran utilitzats, per a efectuar el càlcul del 10 per 100, solament aquells arbres que ja hagin estat objecte d'una pela.

Art. 29. No podrà ésser concedida una nova autorització per a efectuar un aprofitament en la mateixa parcel·la objecte de la tallada, fins que el seu propietari demostrï d'haver aconseguit en aquell indret la repoblació, natural o artificial, d'un nombre de peus igual o superior als aprofitats en l'operació anterior i que aquests han assolit l'edat mínima de cinc anys.

Art. 30. Quan es tracti d'aclarides d'arbrat de classes diamètriques inferiors a 25 cm., serà autoritzat l'aprofitament

de tots aquells arbres que presentin una marcada condició de *dominats* o les copes dels quals penetrin en les dels que viuen a llur entorn. Entre dos arbres els cimals dels quals es barregin, desapareixerà el de pitjor producció surera i, a igualtat de producció, el de inferior diàmetre.

Art. 31. En els boscos on l'alzina surera està barrejada amb altres espècies forestals, hom harmonitzarà el criteri establert en l'art. 16 per a les masses heterogènies, amb el de protecció de les suredes. A aquest fi, les operacions de tallada i d'aclarida hauran d'executar-se d'una manera ordenada a l'objecte d'obtenir un predomini de l'espècie protegida, llevat d'aquells casos en què circumstàncies especials de sòl o de clima aconsellin el contrari, o en què, trobant-se les alzines sureres en una inferioritat numèrica manifesta, sigui reconeguda la seva propagació com a no indicada.

Art. 32. Quan concorrin algunes de les circumstàncies assenyalades en els apartats a), c) i d) de l'art. 18, o en els apartats a), b), c) i f) de l'art. 19, el Servei Forestal de la Generalitat de Catalunya podrà autoritzar aprofitaments que excedeixin dels límits establerts amb caràcter general, sempre que siguin complerts els mateixos requisits i tràmits que per a les esmentades excepcions queden preceptuats.

Art. 33. Abans de començar qualsevol aprofitament que tingui el caràcter de tallada o d'aclarida de suros d'un diàmetre superior a 25 cm. el propietari haurà de marcar i de numerar tots els arbres que han de quedar en peu; aniran a càrrec seu les despeses que comporti aquest assenyalament.

Art. 34. Les operacions de pela continuaran essent realitzades lliurement sempre que s'ajustin a les normes següents:

a) Queda interdita l'extracció de suro de repoblació que tingui menys de dotze anys de cria.

b) Queda prohibit de treure el pelagré en soques inferiors a 25 cm. de diàmetre amb pela, i en les branques de menys de 15 cm. de diàmetre en llur arrencada.

c) Les lleves de pelagré i matxot de les soques no podran excedir en llargària d'1'20 m. mesurats des del sòl.

Qui infringeixi alguna de les normes esmentades incorrerà en les sancions establertes en l'art. 65.

Art. 35. No obstant el que preceptua l'apartat a de l'article anterior, podran ésser autoritzades lleves d'onze anys quan els interessats ho sollicitin i fonamentin llur pretensió en qualsevol de les causes següents:

a) Quan es tracti de finques en les quals el torn de lleva sigui dividit en més de vuit peles i convingui d'avançar un any per a arribar amb més rapidesa a

l'establiment d'un règim anual permanent.

b) Quan per haver-hi en una parcel·la peus amb suro de diverses edats, el propietari vulgui reduir-los a una sola; l'excepció es referirà, en aquest cas, solament als peus esmentats.

c) Sempre que l'excepció, a judici del Servei Forestal de la Generalitat, quedi degudament justificada.

CAPÍTOL IV

Pasturatges

Art. 36. Els aprofitaments de pastures de tots els boscos i terrenys forestals no declarats d'utilitat pública, seguiran essent gaudits lliurement pels propietaris dels predis, per llurs arrendataris o per qui hi tingui dret d'acord amb els contractes, censos i servituds establerts en el terme municipal on radiqui

la finca. No obstant això, el Servei Forestal de la Generalitat podrà vedar al pasturatge, temporalment, aquelles parcel·les en repoblació natural o artificial, en les quals hom jutgi necessària aquesta mesura per a assegurar l'èxit de l'esmentada restauració forestal.

Art. 37. L'ordre de veda podrà ésser decretada a instància de les parts interessades o per iniciativa de l'Administració, però l'acord serà sempre de competència del Servei Forestal; podran, els qui es considerin lesionats, recórrer en la forma establerta en l'art. 4.^t

Art. 38. Sempre que el Servei Forestal decideixi de vedar al pastureig una parcel·la de bosc, ho comunicarà amb un mes d'anticipació a l'Ajuntament del terme municipal corresponent, indicant els motius que l'indueixen a adoptar aquella mesura i la modalitat de la restricció. Les Alcaldies sotmetran el comunicat a informació pública durant els quinze dies se-

güents al de la seva recepció, per tal que puguin ésser presentades alegacions, verbalment o per escrit, davant de l'autoritat de l'Alcalde. Transcorregut aquest termini i dins dels vuit dies següents, les Alcaldies trametran al Servei Forestal de la Generalitat el resultat de les diligències junt amb l'informe de l'Ajuntament.

Art. 39. Quan les terres que han d'ésser vedades siguin objecte d'un contracte de conreu, en qualsevol de les formes existents, el Servei Forestal, abans de vedar-les, haurà de conèixer l'informe de la Junta Arbitral del Districte corresponent.

Sempre que d'un expedient instruït per declarar vedada una parcel·la, se'n desprengui la possibilitat de lesionar els interessos ramaders de la localitat, l'esmentat Servei sollicitarà, abans d'adoptar una resolució, l'informe del Servei de Ramaderia.

Art. 40. Davant de les dades obtingudes per al compliment de les formalitats preceptuades en els articles anteriors i de les que cregui útil de conèixer directament, el Servei Forestal acordarà si cal no decretar el vedat. En cas afirmatiu, la resolució serà comunicada als interessats i a l'Alcaldia.

Els Alcaldes curaran de donar públic coneixement de la dita resolució perquè mai no pugui ésser-ne allegada ignorància.

Art. 41. Tota resolució de veda haurà de consignar, a més de les normes especials que a judici del Servei han de regir en cada cas, els extrems següents:

- a) Els límits de la parcel·la vedada.
- b) La durada de la restricció.
- c) Les seves modalitats amb referència a les diferents classes de bestiar.

Art. 42. La veda serà feta efectiva damunt del terreny mitjançant la col·locació del nombre de rètols indicadors que cal-

guin a l'objecte que la parcel·la quedi delimitada amb tota claredat. Els rètols contindran en negre damunt de fons blanc la inscripció següent: «Vedat a la pastura». Les despeses que comportin la col·locació i la conservació dels senyals seran a càrrec del propietari de la finca.

Art. 43. La pastura a les parcel·les vedades pel Servei Forestal serà castigada amb una multa compresa entre dues i cinc pessetes per cap de bestiar que hagi penetrat a la parcel·la vedada.

Les sancions s'imposaran sempre a l'amo del remat al qual podran, a més a més, ésser exigits pel propietari o conreador de la finca els danys i perjudicis que escaiguin.

CAPÍTOL V

Incendis

Art. 44. Les Alcaldies curaran, amb atenció preferent, del compliment de les

normes que són dictades a continuació per tal d'evitar la declaració d'incendis als boscos i masses arbrades que radiquen en el terme municipal respectivament.

Art. 45. Per iniciativa pròpia estimularan el zel dels propietaris a l'objecte que voluntàriament, durant l'hivern, procedeixin a la neteja de llurs boscos.

Curaran, també, en declarar-se un incendi, de convocar ràpidament les forces del Sometent, de la Guàrdia civil i dels Mossos de les Esquadres, organitzant amb els mitjans dels quals disposin els treballs d'extinció.

Adoptaran totes les mesures que, essent a llur abast, condueixin als fins esmentats.

Art. 46. Sempre que es declari un incendi en un bosc, les Alcaldies trametran al Servei Forestal, dins del termini de vuit dies, una relació detallada del fet, en la qual faran constar:

- a) La cabuda de la parcel·la cremada.
- b) La causa de l'incendi.
- c) Hora i punt en què va començar i va ésser extingit.
- d) Una descripció de les operacions practicades i dels mitjans emprats per a apagar-lo.
- e) Un càlcul aproximat del nombre, de la quantitat i del valor dels productes consumits.
- f) El comportament dels qui acudiren a apagar el foc, especificant tant els qui s'hagin distingit, com els qui, o no s'hagin presentat tenint obligació de fer-ho, o no hagin complert llur deure, i proposant per a uns i altres el premi i la correcció que mereixin.
- g) Les providències adoptades per al descobriment dels culpables.

Art. 47 És prohibit, amb les excepcions indicades en els articles següents, de portar o d'encendre foc als boscos i terrenys arbrats i a les zones de l'entorn

fins a una distància de 150 m. de llurs límits.

Art. 48. La prohibició de portar o d'encendre foc en un bosc no afecta les operacions forestals inherents a la seva normal explotació, ni el foc encès pels obrers que hi treballin, sempre que siguin preses les precaucions necessàries per tal d'evitar la declaració d'un incendi, sense que resti exclosa la responsabilitat que pogués resultar per a l'autor, en el cas que arribi a declarar-se.

Art. 49. Sempre que per qualsevol altra circumstància sigui necessari de portar o encendre foc en un bosc, l'interessat haurà de proveir-se del corresponent permís, el qual li serà lliurat per escrit i gratuïtament per l'Alcaldia del terme municipal corresponent una vegada convençuda de la conveniència de l'operació i que seran preses totes les mesures necessàries per tal d'evitar la declaració d'un incendi. Si, malgrat això, el foc arriba a produir-

se, el causant incorrerà en les responsabilitats establertes per aquestes instruccions.

Art. 50. Queden també subjectes a les sancions que s'assenyalen, els responsables, per negligència en l'adopció de les precaucions reglamentàries, de la declaració d'incendis per causes alienes al fet de portar o d'encendre foc en un bosc, com són: els produïts per guspises escapades de les màquines de tren, curts circuits en les conduccions d'energia elèctrica, esponges i papers encesos procedents dels globus aerostàtics i altres.

Art. 51. Els Ajuntaments establiran i donaran a conèixer públicament la relació dels indrets i fonts del terme municipal respectivament freqüentats pels turistes i dels paratges on se celebren periòdicament aplecs, com també la dels camins i corriols pels quals han de circular els excursionistes, que quedaran al marge de la prohibició assenyalada en l'art. 47. Les

Alcaldies curaran d'extremar la vigilància quan s'hi celebrin festes per tal d'evitar la declaració d'incendis en aquestes zones exceptuades.

Art. 52. Tot bosc o parcel·la incendiats restaran rigorosament vedats a la pastura durant sis anys, i l'aprofitament dels productes cremats no podrà ésser autoritzat fins que llurs propietaris hagin assenyalat el vedat de la parcel·la d'acord amb el que estableix l'art. 42.

Art. 53. Aquell que porti o encengui foc en un bosc sense estar proveït del corresponent permís, incorrerà en una multa compresa entre 5 i 500 pessetes. Si l'incendi arriba a declarar-se la multa anirà de 50 a 5,000 pessetes, sense excloure la responsabilitat judicial que li correspongui i la indemnització de danys i perjudicis que escaigui.

CAPÍTOL VI

Tramitació d'expedients

Art. 54. Sempre que calgui portar a terme un aprofitament en un bosc, l'interessat ho sollicitarà al Servei Forestal, mitjançant instància que serà adreçada a l'Enginyer Cap amb dos mesos d'anticipació. Una instància solament podrà referir-se als aprofitaments a realitzar, d'acord amb el que estableix l'art. 15, a les zones forestals d'una sola finca, tal com estigui delimitada al Registre de la Propietat corresponent.

Art. 55. Les instàncies seran adreçades al Servei Forestal per mitjà de l'Alcalde del terme municipal on radiqui la finca, el qual queda obligat d'informar-la i de donar-li curs dins del termini de vuit dies, a comptar del moment de la seva presentació. Les Alcaldies lliuraran als

interessats el rebut corresponent, signat per l'Alcalde, en el qual constarà la data de presentació de la instància.

Art. 56. Si transcorreguts quinze dies des del de la presentació d'una instància, el qui la signa té coneixement que l'Alcaldia no ha complert la formalitat d'informar-la i de donar-li el curs que li correspon, podrà adreçar-se al Servei Forestal sol·licitant la seva resolució al marge del tràmit assenyalat en l'article anterior. El Servei Forestal, a la vista del rebut signat per l'Alcalde, que serà testimoni de la negligència de l'Alcaldia, procedirà directament a la comprovació de les dades contingudes en la nova instància que li serà presentada i a la seva resolució.

Art. 57. Els interessats, en redactar llurs instàncies, indicaran amb tota claredat:

a) La cabuda de cada parcel·la a tallar.

b) El nom amb el qual són correntment anomenades en la localitat i el lloc precís de llur emplaçament amb una lleugera descripció dels límits.

c) L'espècie o les espècies que poblen cada parcel·la.

d) La mena d'aprofitament que hom vol realitzar.

e) El nombre d'arbres que han d'ésser aprofitats i el tant per cent que representa del total dels existents a cada parcel·la, *calculat sobre peus de circumferència no inferior a 5 cm. i 30 m. del sòl.*

Quan es tracti de la tallada d'alzines sureres de més de 25 cm. de diàmetre, el tant per cent haurà de referir-se solament als d'igual o de superior mena diamètrica.

f) Els diàmetres i circumferències de cada classe mesurats a i 30 m. del nivell del sòl.

g) El període que hom fixa per a la duració de l'aprofitament i la data del

darrer que hom hagi executat en la mateixa parcel·la.

h) Les causes que motiven la sol·licitud de tallada i a quin ús estan destinats els productes aprofitats.

Art. 58. Els informes de les Alcaldies hauran de referir-se en primer terme a l'exactitud de les dades contingudes en les instàncies; indicaran després si, a llur judici, cal o no cal acordar l'aprofitament sol·licitat, esmentant els preceptes legals en els quals fonamenten llur criteri. Per a emetre l'informe podran acudir, quan ho creguin convenient, a la Comissió de Govern, Junta veïnal o ple consistorial, segons els casos, i aquesta consulta serà obligatòria quan es tracti de béns comunals o veïnals i de predis on la zona de tallada sigui superior a 100 hectàrees.

Art. 59. El Servei Forestal de la Generalitat estudiarà les demandes de tallada formulades i la possibilitat de resoldre-les a la vista de les dades contingudes en

les instàncies i dels informes de les Alcaldies.

Quan hi hagi dubte i sempre que el Servei Forestal ho cregui convenient, serà ordenat un reconeixement previ damunt del terreny que efectuarà l'Enginyer, l'Adjutant, el Capatàs o el Guarda encarregats del Servei, segons els casos, i aniran a càrrec de l'Administració les dietes i despeses de moviment que es produeixin per aquest concepte.

Art. 60. Quan circumstàncies especials ho aconsellin, podrà ésser ordenat l'assenyalament i numeració dels arbres d'una parcel·la que han de restar en peu; aniran a càrrec dels interessats les despeses que aquest assenyalament comporti.

Art. 61. Les Alcaldies estan obligades a denunciar les extralimitacions de tota mena que observin a les finques enclavades dintre del terme municipal respectiu, i han d'ordenar immediatament la suspensió de l'aprofitament abusiü desco-

bert, i de trametre la denúncia al Servei Forestal en el termini màxim de vuit dies.

Art. 62. A més dels Alcaldes, que exerciran una vigilància constant en llurs Municipis respectius, queden encarregats amb caràcter general de la policia dels boscos no declarats d'Utilitat Pública: els Mossos de les Esquadres i la Guàrdia civil, que seran responsables en l'avenir de l'exacte compliment d'aquestes instruccions a les zones subjectes a llur jurisdicció.

Quan en l'execució de llurs funcions es trobin davant d'un aprofitament, exigiran a qui el realitza la presentació del corresponent permís, i si aquest no és presentat a llur autoritat o bé sospiten que l'aprofitament és abusiu per qualsevol concepte, o que són infringides aquestes instruccions, suspendran totalment les operacions de tallada i presentaran la corresponent denúncia a l'Alcaldia dins d'un termini de vint-i-quatre

hores, precisant amb tota claredat l'extralimitació comesa, l'article o articles que han estat infringits, i la quantia dels productes aprofitats. Les Alcaldies lliuraran al denunciant el corresponent rebut signat per l'Alcalde, en el qual faran constar la data de la denúncia i la cursaran, d'acord amb el que estableix l'article anterior, sense que mai quedin facultats per a suspendre un expedient iniciat.

Art. 63. Sempre que el Servei Forestal rebí una denúncia o tingui coneixement que són infringits els preceptes d'aquestes instruccions, ordenarà una visita d'inspecció al lloc on ha estat comès l'abús, a l'objecte de comprovar-lo i d'esbrinar la quantia de l'extralimitació comesa. A la visita serà convocat el denunciat, per tal que presenti els seus descàrrecs davant del funcionari que la realitzi. Si aquell no es presenta, li serà concedit un termini de quinze dies, a comp-

tar del de la primera convocatòria, perquè els formuli verbalment o per escrit davant de l'Enginyer o de l'Ajudant de la demarcació respectiva, o davant de l'Alcalde del terme municipal on radica la finca, el qual els trametrà durant els vuit dies següents al Servei Forestal. Si aquesta segona diligència no dóna resultat serà feta efectiva la responsabilitat que resulti de l'expedient incoat.

Art. 64. Per a la tramitació de les denúncies regiran les formalitats i els terminis esmentats en l'art. 59; els funcionaris hauran de consignar en llurs informes, amb tota claredat, els resultats de l'aforament efectuat per a cada mena d'aprofitament i el preu que en la localitat cada unitat té assignada, per tal de portar a terme la valoració que realitzarà sempre, d'una manera definitiva, el Servei Forestal. Les dietes i despeses de moviment que es produeixin aniran a càrrec dels responsables de la infracció quan hom

comprovi que la denúncia és procedent, i a càrrec de l'Administració en el cas contrari.

CAPÍTOL VII

Multes

Art. 65. Les sancions per l'incompliment d'aquestes instruccions consistiran en multes imposades als responsables, d'acord amb el que estableix l'art. 7.º

Quan es tracti d'un aprofitament realitzat sense l'autorització del Servei Forestal, però dins dels límits assenyalats en els articles anteriors, la multa serà de 50 a 100 pessetes per cada parcel·la de 10 hectàrees o fracció.

Les tallades arreu en bosc fustable i els arrabassaments de les soques de bosc baix seran castigats amb una multa de 50 pessetes per cada zona de 25 àrees on hagi estat comès l'abús. Si les tallades arreu o els arrabassaments afecten parcel·les in-

feriors a 25 àrees, escampades, sense formar una superfície de bosc contínua, servirà per al càlcul de la sanció a imposar la cabuda total obtinguda per la suma de totes les parcelles arrabassades.

Si els aprofitaments excedeixen dels límits assenyalats en aquestes instruccions o dels que fixi el Servei Forestal en atorgar el permís, la multa ascendirà a una quantitat compresa entre la quarta part i la totalitat del valor dels productes que passin d'aquells límits, sens perjudici de la que, a més, li puguin correspondre si la tallada ha estat efectuada sense autorització o en la forma abusiva consignada en l'apartat anterior.

Art. 66. Els Alcaldes que negligixin el compliment de la missió preferent que els és encomanada en aquestes instruccions, o que infringeixin els preceptes d'aquestes, incorreran en una sanció compresa entre 250 i 1,000 ptes., prèvia la formació d'expedient.

Art. 67. Una vegada resolta pel Servei Forestal els expedients de denúncia, la Generalitat comunicarà directament als interessats l'Ordre d'imposició de responsabilitat. Per al pagament de les multes hom concedirà un termini proporcional a la quantia, que no serà inferior a deu dies, ni excedirà de vint. Transcorregut aquest termini, serà tramesa l'oportuna certificació al Servei de Recaptació per tal que exigeixi el pagament per via d'obligament utilitzant el procediment ordinari que determinà l'Estatut de Recaptació vigent.

No serà admès cap recurs sense que el propietari hagi fet prèviament el dipòsit de l'import de la multa a la Caixa de Dipòsits de la Generalitat.

Articles addicionals

Art. 1.er Queden derogats els Decrets del 1.er d'octubre del 1932 i del 4 d'agost

del 1933 i les disposicions complementàries dictades per a llur aplicació. No obstant això, les tallades d'oliveres, garrofers, avellaners i ametllers seguiran regulades per les Bases del 1.er d'octubre del 1932 del compliment de les quals s'encarregarà des d'ara el Servei Tècnic d'Agricultura corresponent.

Art. 2.ª Les instàncies sollicitant un aprofitament forestal, a més a més del reintegrament normal en pòlisses, queden subjectes al pagament de 10 pessetes en concepte de drets, que seran fetes efectives en papers de pagament de la Generalitat de Catalunya, els quals hauran d'acompanyar necessàriament les instàncies.

Disposicions transitòries

Primera. — En espera de les lleis complementàries que han de desenvolupar la de Reforma Agrària i mentre el Parla-

ment de Catalunya no hagi promulgat la que fa referència al Rescat de béns comunals, queden sotmeses a un règim transitori d'excepció les finques següents:

a) Les que, qualsevol que sigui llur propietari actual, poden ésser expropiades a favor d'un Municipi, d'un Submunicipi o d'una Comunitat de veïns, d'acord amb el que preceptuen les bases 5.ª i 6.ª de la Llei de Reforma Agrària.

b) Aquelles finques o els Drets reals imposats damunt d'elles que amb anterioritat al 1.^r de maig del 1855 hagin pertangut en propietat, possessió o aprofitament a una de les entitats o collectivitats esmentades en l'apartat anterior o que, tot i ja no estar en possessió en la data susdita, hagin estat objecte, abans d'ella de plets o de reclamacions, judicials o administratives, referents a llur domini, possessió o aprofitament per part d'aquelles entitats municipals o veïnals que podran

obtenir al seu dia el rescat o la readquisició.

c) Aquelles altres en què pel fet de pertànyer en propietat, possessió o aprofitament a una de les entitats esmentades un dret desmembrat del domini, les dites entitats puguin obtenir, al seu dia, una refosa de domini a llur favor.

Segona. — La inclusió d'una finca en qualsevol dels apartats de la disposició anterior, als únics efectes de les restriccions assenyalades a continuació, correspon al Conseller d'Economia i Agricultura de la Generalitat a proposta de l'entitat que ha de formular més tard la demanda. Contra els acords del Conseller els interessats podran recórrer davant del Tribunal de Cassació de Catalunya.

Tercera. — La intensitat dels aprofitaments atorgats pel Servei Forestal als propietaris actuals d'aquestes finques exceptuades, no podrà excedir mai de la definida com a normal en l'art. 14 d'a-

questes instruccions; queda sense efecte, per a elles, tot el que referent a tallades i aclarides extraordinàries, assenyalen els articles 18, 19, 24 i 32 de les dites instruccions. Per als aprofitaments de bosc baix serà sempre tinguda en compte la restricció preceptuada a l'art. 23.

Maig del 1934.

Arxiu General de la Diputació de Barcelona. Biblioteca

RF-3-82